

τοῦ Θεοῦ ὡς σύμβολον ἐκδικήσεως κατὰ τῶν ἀναξίων ἀρχόντων τοῦ οὐρανίου κράτους του. Διατάσσει τὴν παῦσιν ὅλων τῶν ὑπαλλήλων καὶ αὐστηρὰν ἀνάκρισιν ὅλων τῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διορίζει νέους ὑπαλλήλους.

Ἐὰν κατὰ γραμμὴν τεθῶσιν οἱ Παυσανίαι Κινέζοι, θὰ ἀποτελέσωσιν ἵστας μῆκος μεγαλείτερον τυῦ μήκους τοῦ κομήτου.

Αὐτὴν τὴν φοβερὰν κίνησιν τῶν ὑπαλλήλων ἐπέφερεν ὁ κομήτης εἰς τὸ Οὐράνιον κράτος, ἀναγκάσας πολλοὺς Κινέζους νὰ περιπλανῶνται ὡς δόρυφοι κομῆται (μὲ τὴν κόμην των ἐν εἴδει οὐρᾶς) τοῦ ἀληθοῦς κομῆτου εἰς τὰς ἄγανες ἔκτασεις τοῦ Οὐρανίου κράτους των.

Κύριε Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας! ἐπεθύμουν νὰ εἶχα ἕνα ώραστο βάζο τῆς πατρίδος σου, παρὰ τὰ μυαλά σου.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἐν χαρτοπαικτείῳ :

Παῖςεται ἔκαρτέ.

Δύο παικται συνάπτουν ζωηρὸν διάλογον :

—Κύριε!

—Τί θέλετε;

—Ἐκλέψατε!

—Ἐγώ;

—Μάλιστα!

—Λοιπὸν θέλετε νὰ μὲ καταστρέψητε;

—Οχι, νὰ τὰ μοιράσουμε.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ

‘Ο Πρόεδρος πρὸς τὸν μάρτυρα :

—Τί ἐπαγγέλλεσαι;

‘Ο μάρτυς πρὸς τὸν Πρόεδρον :

—Βαγαμπάντεν τοῦ ἔξωτερού !

(Ιστορικό).

Πατήρ κλαίεται εἰς ἕνα τῶν ἐπιστηθίων φίλων του διὰ τὴν διαγωγὴν του οὐρᾶς του.

—Μὰ δὲν τούκανες διόλου παρατηρήσεις;

—Καὶ παίρνεις ἀπὸ λόγια; Δὲν ἀκούει παρὰ βλάκας... Ἀν θέλῃς μίλησέ του.

‘Η Σοφοῦλα μὲ τὴν μητέρά της εἰς τὰ Χαρτεῖα περιπατοῦσα τὴν κυριακὴν, ἀφίνει αἰφνιδίως ψιλὴν κραυγὴν

—Τί τρέχει, τῆς λέγει ή μαμά της.

—Δὲν βλέπεις, ἔνας ἀχρεῖος μὲ τούμπησε.

—Καὶ τί μὲ μέλει ἔμένα, ἀφοῦ εἶσαι πανδρεμένη;

—Μ' ἀγαπᾷς τρελλά, Ψιψιψίκα μου;

—“Αν σ' ἀγαπῶ Πισπιρούνη μου ;

—Βέβαια, τώρα πούμεθα νέόπανδροι, τὸ καταλαμβάνω ἀλλὰ αὔριον, νὰ τύχῃ καὶ πεθάνω.... τσούπ, θὰ πάρης ἀλλονα.

—Οὕ! τι ζουλιάρης! Σοῦ λέγω πῶς δὲν θάγαπήσω ἄλλονα ἀπὸ σένα.

—Οὖμ.

—“Ε! πέθανε λοιπὸν, καὶ θὰ δῆς.

ὅστις καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν φυλάκων εἶχε ρίψει αὐτὸν ἐντὸς βάτου. ‘Ο δρομεὺς τῶν δασῶν πολλάκις παρέστη μακρόθεν εἰς θύραν, εἶχεν ἀκούσει τὰς ἐκπυρσοκροτήσεις καὶ εἶδε πίπτον τὸ θήραμα ἐγγνώριζεν ἀρά τὴν χρῆσιν τοῦ πύροβόλου· ἐπὶ πολὺ εἶχε μελετήσει τὸν μηχανισμὸν αὐτοῦ, τὸ δόπιον κατέστη ἴδιοκτησία του, ἀλλὰ μὴ ἔχων πυρίτιδα, βολὴν, καφύλια δὲν μετεχειρίσθη ποτὲ αὐτό.

‘Ημέραν τινὰ εἶχεν εὑρει ἀκόμη ἐντὸς ἀτραποῦ μάχαιραν θηρευτικὴν καὶ μετά τίνα χρόνον παλαιὸν κάλαθον λησμονηθέντα ἐντὸς ἀδένδρου τόπου. ‘Ἐλλείψει ἀλλων εὐνόητον ὅτι ἡ μάχαιρα πολὺ τοῦ ἐχρησίμευεν. ‘Οσον δὲ διὰ τὸν κάλαθον, τοῦ ἐχρησίμευεν ὡς δεῦγμα πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀλλων διαφόρου μεγέθους, ὅπου ἔδει τὰς προμηθείας του. ‘Ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ὑπῆρχε σωρὸς μετασχηματισθεὶς εἰς σιταποθήκην. ‘Εκάστη κοιλότης ἐχρησίμευεν ὡς κιβώτιον ἢ ἀρμάριον. Πλησίον σωροῦ λεπτοκαρύων σωρὸς δρυσιθαλάνων, καρύων, παντοίων ὀπωρικῶν, τῶν μὲν πρασίνων, τῶν δὲ ἀποξηρανθέντων ὑπὸ τῶν ἥλιακῶν ἀκτίνων, καστάνων, δέσμην ριζῶν χόρτου. ‘Ολίγα Βήματα μακρὰν τῆς κατοικίας του εἶχε κατασκευάσει μικρὸν περίθολον ἐντὸς τοῦ δόπιούν εἶχε ρίψει γιλιάδας κόχλων ὃ δὲ γῆτινος οὗτος πνευμονίας ἦν μία τῶν εὐωχιῶν του. Πολλοὶ κατώρθουν νὰ διαφυγῶσιν, ἀλλὰ μικρὸν ἐκ τούτου ἀνησύχει, διότι ἀν δὲν συνελάμβανεν τούτους φεύγοντας ἥδυνατο ἐνκόλως ν' ἀνεύ-

ρη ἑτέρους. ‘Απαντα ταῦτα συνηγμένα, κεκομμένα, ἵσαν αἱ τοῦ χειμῶνος προμήθειαι του.

Δὲν εἶχε μαντεύσει ὅτι, τοῦ χειμῶνος ἐλθόντος, ὅτε πήγυνται, πάντα δὲ εἶναι κεκαλυμμένα ὑπὸ τῶν χιόνων, δὲν εὑρίσκεται τίποτε πλέον ἐντὸς τοῦ δάσους οὐχὶ, δὲν εἶχε μαντεύσει τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐγγνώριζεν ἐκ πείρας, διότι ἀφ' ἣς ἐποκῆς ἔζη ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει εἶχεν ἰδεῖ ἀνανεουμένας πάσας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. ‘Ενεκα τῶν προφυλάξεων, ἀς ἐλάθεν, ὅτε ἐποίει ἐκδρομὰς ἐντὸς τοῦ δάσους, πολλοὶ μῆνες παρῆλθον καὶ οὐδεὶς συνίντησεν ἢ παρετήρησεν αὐτόν.

‘Ἐν Μαρεῖ, ὡς προείπομεν, ἐνομίζετο ὅτι εἶχε ἐγκαταλείπει τὸ δάσος καὶ ὅτι μετέβη ἀλλαχοῦ ἵνα ζητήσῃ ἄσυλον. ‘Αλλ’ ἡμέραν τινὰ κατὰ νοέμβριον, κανηγοὶ εῦρον αὐτὸν ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ ρυακίου, περὶ οὐ δύμιλήσαμεν.

“Ἐχω τοὺς δρθαλμοὺς κεκλεισμένους, κοιμώμενος ἢ βυθισμένος εἰς τινὰ τῶν ρεμβασμῶν του, δὲν εἶχεν ἀκούσει αὐτοὺς ἐλθόντας. ‘Ως πάντοτε, ἀφοῦ ἐλούσθη, ἐξηπλώθη ἐκεῖ μετὰ πεποιθήσεως καὶ ἀταραξίας, διότι τὸ μέρος ἦν σκοτεινότερον, τὸ μᾶλλον ἐρημὸν τοῦ δάσους, εἰς τὸ ἐπόπιον ποὺς ἀνθρώπινος οὐδέποτε ἐπάτησεν. Οἱ κυνηγοὶ ὅλιγα ἀπείχον ἀπ' αὐτοῦ βήματα, ὅτε ὁ κρότος κλάδου τινὸς τρίξας ὑπὸ τὸν πόδα προσέβαλε τὴν ἀκοήν του. ‘Εφρικίασεν, ὑψώσα τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρησεν ὅπως τὸ θηρίον ὅπερ φοβεῖται μὴ καταληφθῇ.

(ἀκολουθεῖ)

Ο λόγος περὶ τοῦ πότε πέφτει πρώιμα καὶ πότε ὄψιμα τὸ Πάσχα.

Ο Ἀγαθόπουλος ξύνων τὸ ξερό του :

—Κι' ἂ, τύχη καμιὰ φορὰ νὰ πέσῃ τὸ Πάσχα Παρασκευὴ, τότε... τί γίνεται;

Καραμέλα παρισινή :

Μία ἐκ τῶν γνωστῶν τοῦ ἀναρχικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ἡ σημαία δὲν εἶναι πλέον κόκκινη — τὸ κόκκινον θεωρεῖται τόρχος συντηρητικὸν — ἀλλὰ μαύρη, ἀγορεύει :

— Πρέπει νὰ ἀναπετάσωμεν πανταχοῦ τῆς Γαλλίας τὴν μαύρην σημαίαν μας· καὶ ἀν τελειώσῃ ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ τὸ κρέπ, τὸ σόφι, τὸ μεριγό, θά μᾶς μείνουν, γιὰ νὰ φιάζουμε σημαίνις ἢ πουκαμίσαις μας!»

"Ε;;;

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ, ἀντικρὺ τοῦ βιβλεοπωλείου Βίλμπεργ

ὁ πρήνη ὑπάλληλος τοῦ ἐμπορικοῦ Κοκκώνη κύριος

ΝΙΚΛΗΤΑΣ

ἥνοιξε κατάστημα ἐμπορικὸν, τὸ δποῖον ἔχει ἀπὸ δλα, μὲν ἕνα γοῦστο μοναδικὸν, καὶ μὲ κάτι τιμὰς εὐγενεστάτας καὶ λεπτάς.

Κυρίως ψιλικὰ, φοκόλα, φανέλλες ἀγγλικαῖς λεπταῖς, ὅμηρέλαις, εἰδὴ πολυτελείας, ἀρώματα, χίλια ἀλλὰ πράγματα, καὶ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ Δ.Π.ΓΟΥΓΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα ὥραν 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκωλον, Μάραθον, Πύλον, Νησίον, Καλάμας, Γύθειον καὶ Πειραιᾶ.

Δευτέρα » 7 π. μ. Διὰ Αἴγιναν, Πόρον, "Υδραν Σπέτσας, Χέλιον, Αστρος, καὶ Ναύπλιον.

Τρίτη » 6 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Αλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνη, Αταλάντην, Στυλίδα, Όραιούς, Άλμυρὸν καὶ Βῶλον.

Τετάρτη » 7 π. μ. Διὰ Αἴγιναν, Πόρον, "Υδραν, Σπέτσας, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.

Παρασκευὴ » 7 π. μ. Διὰ Αἴγιναν, Πόρον, "Υδραν, Σπέτσας, Γύθειον, Καλάμας, Νησίον, Πύλον, Μάραθον, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κόρινθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ,

Παρασκευὴ » 6 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Αλιβέριον, Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

Σάββατον » 7 π. μ. Διὰ Αἴγιναν, Πόρον, "Υδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Μήλους.

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

OINOI

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Οδός Σταδίου κάτωθεν τῆς οίκειας Λύτσικα)

Τὸ ἀρωματικώτερον

ΤΣΑΙ

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Παρεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὕρητε, κομισθὲν ἐσχάτως] ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον δχι ἀκριβά.

Τὸ ἀρωμάτον μεθύνει — Ή θέρμη του εἶναι υλη γεέα.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ καὶ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ερμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλᾶ καὶ Κοκορόπολον.

Ολα τὰ εἰδὴ γραφικῆς υλης. — Επισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ ἀλλα τῆς στιγμῆς. — Σφραγίδες καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μ. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν Καταστέγων τοῦ Διεθνοῦς φύμιτς Καταστήματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ανυδρού. — Η Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σιγαροχάρτου ZOB. Πρός δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΝΗΙΑ

Λευκού ούζου φιάλη λεπ. 60

Μέλανος » » » 60

(Κερτρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Αθήναις καὶ Πειραιῇ.)